

Angående det med de voldsramte kvinder siger indenrigsministeren, at det ikke åbner for nogen ladeport, og at det jo kun drejer sig om få personer, og at indenrigsministeren derfor ikke kan forstå, at der skal være så meget furor omkring den del af forslaget.

Dertil er der vel bare at sige, at der jo er tale om et nyt princip for meddelelse af opholdstilladelse, og det må indenrigsministeren jo så anerkende at ordførerne for de forskellige partier tager debatten på baggrund af.

Derudover må man jo også sige, at indenrigsministeren ikke på nogen måde har givet udtryk for, hvordan man skal undgå den ladeport af muligheder, som vi mener det forslag åbner for. Jeg mener, at indenrigsministerens argumenter i den forbindelse vil blive gjort til skamme, når forslaget eventuelt bliver vedtaget og det så begynder at blive udmøntet. Og så står vi om nogle år i den situation, at vi skal ændre på disse forhold, og det må vi så håbe at der vil være flertal i Folketinget for at gøre.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Så er der en anden ordførrunde, hvor hr. Helge Adam Møller har bedt om ordet og derefter hr. Arne Melchior.

Helge Adam Møller (KF):

Det er lige før man bliver rørt til tårer, når man hører indenrigsministerens svar. Ministeren siger, at dette lovforslag er sendt til høring, for at man kan blive klogere, og det synes jeg søreme er et godt grundlag.

Så må jeg konstatere, at lovforslaget er sendt til høring den 8. januar, og at man har udbedt sig svarene senest den 11. januar kl. 16. Det vil sige, at alle de, der skal svare på det, har fået det den 9. januar. Så kan jeg fortælle, at den 9. januar var en fredag, og på en fredag fik de altså et omfattende lovforslag, som har meget principiel betydning, og som de skulle svare på senest søndag kl. 16. Og så går der ca. 3 uger, før ministeren endelig fremsætter sit lovforslag.

Er det rimelige arbejdsbetingelser? Nej, det er det ikke.

Så siger ministeren: Jamen der er nogle her i Folketinget, der misbruger høringssvarene og overhovedet ikke konstaterer, i hvilket omfang man så har ændret lovforslaget i forhold til udkastet, og dér bemærkede jeg da, at hr. Arne Melchior citerede fra et høringssvar – selvfølgelig ikke bevidst – hvor det længere henne i bemærkningerne fremgik, at det havde man

taget hensyn til. Så langt, så godt. Det kan ske for os alle sammen.

Men jeg vil da gerne høre, om ministeren kan sige, at noget af det, jeg her citerede fra høringssvaret, ikke var hundrede procent korrekt. Og jeg vil spørge ministeren – når ministeren har tid, vil jeg spørge ministeren: Er det ikke rigtigt, at Rigspolitichefen den 6. november skrev i et høringssvar, at disse forslag indebærer et helt afgørende brud på de grundlæggende principper for strukturen i udlændingeloven? Og det var den del af lovforslaget, der drejer sig om de voldsramte kvinder – helt grundlæggende principper!

Det gentog Rigspolitichefen lørdag den 10. januar. To dage efter, mandag den 12. januar, skrev justitsministeren så, at Justitsministeriet kan tiltræde det, som Rigspolitichefen har skrevet, og det vil sige, at justitsministeren altså er enig i, at disse forslag indebærer et helt afgørende brud på de grundlæggende principper for strukturen i udlændingeloven.

Så vil jeg godt høre fra ministeren, hvor det så er, man har lavet om på lovforslaget, så det nu ikke er et grundlæggende brud. Der er ikke lavet om på det!

Og så som den næstsidste ting: Ministeren siger, at det, man nu bare ønsker at gøre, er at følge det, der oprindeligt var hensigten i betænkningen fra 1992. Det har ikke virket godt nok, og så ændrer man loven.

Jamen det synes jeg da er fint og godt, men jeg må så bare understrege det, der står i betænkningen fra 1992. Der står nøjagtig to nøgleord, nemlig »voldsramte kvinder« – jeg gentager: voldsramte kvinder. Der er ikke noget som helst om, at det også omfatter mænd i registreret partnerskab. Der er ikke noget som helst om, at det omfatter trusler om vold. Der er ikke noget som helst om, at det omfatter psykisk vold. Altså alle disse ekstra ting, som ministeren har taget med.

Og lad mig så slutte med at sige – for at der ikke skal være nogen tvivl om det – at hvis ministeren laver lovforslaget om, så det nøjagtigt omhandler det, som De Konservative var enige med CD, De Radikale og Socialdemokratiet om i 1992, nemlig en beskyttelse af voldsramte kvinder, så stemmer vi øjeblikkelig for det.

Arne Melchior (CD):

Ministeren tog principielt spørgsmålet om anvendelsen af høringssvarene op, og selv om det ikke var rettet til mig, er der dog noget, jeg vil have lov til at gøre opmærksom på: